

DRUGA DEKLICA:

Ta šopek preprost
poklanja mu gozd.

PRVA DEKLICA:

A žitno polje
te klase zlaté
in vinograd grozd,
ki up naj budi
na lepe še dní!

VSI TRIJE:

Posebno pa se mi hvaležno
zdaj slavljencu vsi poklonimo
in mu to klasje, cvetje nežno
v spomin prijazen izročimo!
Sprejmite ta prěskromni dar,
mi vas ne zabimo nikdar!
Spominjajte še vi se nas,
pozdravljeni, Bog živi vas!

Fr. Rojec.

V službo domovine!

Tako bom v službi domovine:
Glavo veter naj obveje,
naj jo solnce zlato greje,
da bo jasen duh in čil.

Otrok zdrav pač vsem je mill!
K telovadbi in na gore,
rožnat sen do zlate zore,
a od zore pridno delo!

S tem me zdravje bo objelo,
duh krepak bo in telo.
Tak — pa v službo domovine,
da ji žarka sreča sine! —

Andrej Rapè.

Naša ura tika-taka . . .

Naša ura tika-taka
gre pravilnega koraka,
tika, tika brez prestanka,
taka, taka neugnanka.

Srčne nam utripe šteje,
niza jih v pravilne rede,
da iz njih kot mehke preje
celo dolgo večnost sprede . . .

Plazi se po stropu, steni,
vsepovsod so prsti njeni,
trka rahlo na ušesa,
misel drami, srce stresá . . .

Ura bije —
v dušo vpije:
Čas minoli, čas minoli
več ne vrne se nikoli!

O, ta sraka, ki nam krade
zrna zlata, dneve mlade!

Gliša Koritnik.

